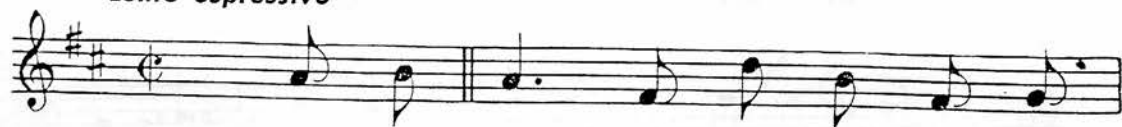

BÊN BỜ ĐẠI - DƯƠNG

LỜI : HỒ-ĐÌNH-PHƯƠNG

NHẠC : HOÀNG - TRỌNG

Lento espressivo

Đất nước tôi màu thắm bên bờ đại -

dương, Bắc với Nam tình nối qua lòng miền Trung . Đất nước

tôi : từ mái tranh nghèo Bắc - Giang Vượt núi rừng dài Trường-

Sơn Vào tới ruộng ngọt phương Nam . Dân nước

tôi từng đấu - tranh diệt ngoại - xâm, Trên máu

xương cùng hát ca bài thành - công . Dân nước

tôi : nòi giống hùng-cường Lạc - Long. Làm gái toàn là Trung-

Vương, Làm trai rạng hồn Quang-Trung . Hôm nay ai đã mơ
 mòng chia mỗi to đồng của một khối non sông vinh-
 quang . — Ai ơi, ai nhớ chăng rằng : Gươm súng đâu
 diệt được nòi giồng muôn năm hiên - ngang . Anh với
 tôi còn sống bên bờ đại-dương, Em với tôi còn thắm trong lòng niềm
 thương . Đất nước ơi, còn gió độc lập Trường-
 Sơn. Còn lúa tràn đồng phương Nam : Còn xóa được hờn quê hương .

BẢN « BÊN BỜ ĐẠI-DƯƠNG » DO TINH-HOA MIỀN NAM
 ẤN-HÀNH LẦN THỨ HAI. NGOÀI NHỮNG BẢN THƯỜNG
 CÒN IN THÊM 30 BẢN ĐẶC-BIỆT ĐÁNH DẤU TỪ H. T. &
 H.Đ.P. I ĐẾN XX — T.H. I ĐẾN X ĐỀU CÓ CHỮ KÝ CỦA
 TÁC-GIẢ VÀ ĐÓNG TRIỆN SƠN T. H. M. N. ĐỂ TẶNG.